

REGLUGERÐ

um skrifstofu rannsóknastofnana atvinnuveganna.

1. gr.

Skrifstofa rannsóknastofnana atvinnuveganna er sérstök ríkisstofnun, sem heyrir undir sjávarútvegsráðuneytið. Verkefni skrifstofunnar er að annast bókhald og fjárvörzlu fyrir eftirtaldar stofnanir:

Hafrannsóknastofnunina,
Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins,
Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins,
Rannsóknastofnun iðnaðarins,
Rannsóknastofnun landbúnaðarins og
Rannsóknaráð ríkisins.

Skrifstofunni ber einnig að annast skýrslugerðir og veita aðstoð við undirbúning fjárlagaáætlana eftir því, sem forstjórar framangreindra stofnana óska.

Öðrum verkefnum sinnir Skrifstofan eftir ákvörðun sjávarútvegsráðuneytisins.

2. gr.

Ráðherra skipar skrifstofustjóra fyrir Skrifstofu rannsóknastofnana atvinnuveganna að fengnum tillögum forstjóra stofnana þeirra, sem getur í 1. gr. Annað starfsfólk skipar ráðherra að fengnum tillögum skrifstofustjóra.

3. gr.

Skrifstofan hefur sjálfstæðan fjárhag og hefur sem starfsfé það, sem Alþingi ætlar henni hverju sinni í fjárlögum.

4. gr.

Fé því, sem rannsóknastofnunum atvinnuveganna og Rannsóknaráði ríkisins er veitt í fjárlögum skal ávísað um hendur Skrifstofunnar. Hún annast innheimtu á þeim kröfum, sem skapast vegna starfsemi hinna einstöku stofnana, allt í samráði við hlut-
aðeigandi forstjóra.

5. gr.

Skrifstofan heldur spjaldskrá yfir alla starfsmenn stofnananna og ber að tilkynna henni um leið og ráðning starfsmanns er ákveðin, hvort heldur er fastráðinn eða lausráðinn starfsmaður. Sama gildir um uppsögn starfsmanna. Skrifstofan fylgist með, að ráðningarkjör lausráðinna starfsmanna séu í samræmi við gildandi kjarasamninga opinberra starfsmanna og reglur launadeildar fjármálaráðuneytisins.

6. gr.

Skrifstofunni er heimilt að annast innkaup fyrir rannsóknastofnanirnar, ef þær óska þess og henta þykir.

7. gr.

Skrifstofan er ábyrg fyrir sjóðvörzlu stofnananna. Skrifstofunni ber skylda til að fylgjast með, að skuldbindingar rannsóknastofnana og greiðslur séu í samræmi við almennar reglur, sem um það gilda í ríkisrekstrinum.

Skrifstofunni ber því aðeins að greiða reikninga, að þeir séu áritaðir af forstjóra stofnunarinnar eða öðrum þeim, sem hann hefur gefið til þess umboð. Berist Skrifstofunni réttilega áritaður reikningur, sem hún telur athugasaverðan, skal gera skriflega athugasemd til forstjóra og ekki greiða reikninginn, fyrr en hann er að nýju staðfestur.

8. gr.

Skrifstofan skal halda sérstakan sjóðreikning fyrir hverja stofnun. Verði Skrifstofunni falin önnur verkefni, skal halda sérstakan sjóðreikning fyrir þau.

Skrifstofan gæti þess, að stofnanirnar hagi færslu frumgagna í samræmi við óskir hennar.

Forstjórar stofnananna skulu fá mánaðarlega reikningsyfirlit yfir stöðu sinnar stofnunar, í því formi, sem þeir ákveða sameiginlega. Upplýsingar um stöðu á sjóðs-yfirliti eða aðrar upplýsingar úr bókhaldinu skulu þeir fá eftir því, sem þeir óska hverju sinni.

9. gr.

Starfsfólki Skrifstofu rannsóknastofnana atvinnuveganna er skylt að gæta þag-mælsku um atriði, er það fær vitneskju um í starfi sínu, og ber í því tilliti að skoða hverja stofnun sem sjálfstæðan aðila. Upplýsingar úr bókhaldinu skulu einungis gefnar samkvæmt heimild hlutaðeigandi forstjóra.

10. gr.

Skrifstofunni er heimilt að taka að sér þjónustu fyrir rannsóknastofnanir, þótt hún verði ekki talin sameiginleg þeim öllum, enda séu allir forstjórar stofnana, sem í hlut eiga, því samþykkir og hæfileg greiðsla fyrir þá þjónustu komi til af fjárveit-ingu hlutaðeigandi stofnunar.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett í samráði við iðnaðarráðuneytið, landbúnaðarráðuneytið og menntamálaráðuneytið og samkvæmt 63. gr., sbr. 59. gr. laga nr. 64 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 125 22. apríl 1966, um Skrifstofu rann-sóknastofnana atvinnuveganna.

Sjávarútvegsráðuneytið, 11. desember 1972.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 118 18. maí 1972 um útsvör.

1. gr.

25. gr. orðist svo:

Telji ríkisskattstjóri ástæðu til að breyta ályktun skv. 12., 13. og 14. gr., sbr. 10. og 11. gr., þó ekki 3. mgr. 1. tl. 2. mgr. 10. gr., um álagt útsvar, getur hann gert gjaldþegni útsvar að nýju, enda séu ákvæði 21. gr. uppfyllt, ef um hækkun útsvars er að ræða. Heimilt er gjaldanda að kæra slíka álagningu til ríkisskattanefndar eftir reglum 24. greinar.